

## VII

The Industrialist said, “It’s the workmanship that gets me. I never saw such construction.”

“What good is it now?” said the Astronomer, bitterly. “There’s nothing left. There’ll be no second landing. This ship detected life on our planet through accident. Other exploring parties would come no closer than necessary to establish the fact that there were no super-dense worlds existing in our solar system.”

“Well, there’s no quarreling with a crash landing.”

“The ship hardly seems damaged. If only some had survived, the ship might have been repaired.”

“If they had survived, there would be no trade in any case. They’re too different. Too disturbing. In any case – it’s over.”

They entered the house and the Industrialist greeted his wife calmly. “Lunch about ready, dear.”

“I’m afraid not. You see –” She looked hesitantly at the Astronomer.

“Is anything wrong?” asked the Industrialist. “Why not tell me? I’m sure our guest won’t mind a little family discussion.”

“Pray don’t pay any attention whatever to me,” muttered the Astronomer. He moved miserably to the other end of the living room.

The woman said, in low, hurried tones, “Really, dear, **cook’s**<sup>1</sup> that upset. I’ve been soothing her for hours and honestly, I don’t know why Red should have done it.”

## VII

Průmyslník řekl: „To zpracování mě dostalo. Nikdy jsem neviděl takovou konstrukci.“

„K čemu to teď je? řekl Astronom hořce. „Nic tu nezůstalo. Nebude žádné druhé přistání. Tato loď objevila život na naší planetě jen díky nehodě. Další výzkumné skupiny přiletí jen tak blízko, aby potvrdily fakt, že v naší sluneční soustavě neexistují žádné superhusté světy.“

„Inu, nehádám se, že to nebylo nouzové přistání.“

„Loď vypadá skoro nepoškozená. Kdyby byl někdo přežil, loď by se dala opravit.“

„Kdyby přežili, stejně by nebyl žádný obchod. Jsou příliš odlišní. Příliš znepokojující. V každém případě – je po všem.“

Vešli do domu a Průmyslník nevzrušeně pozdravil svou ženu. „Budeme obědvat, drahá.“

„Bohužel nebudeme. Víš –“ podívala se váhavě na Astronoma.

„Něco není v pořádku? zeptal se Průmyslník. „Proč mi to neřekneš? Jsem si jist, že našemu hostu nebude vadit malá rodinná diskuze.“

„Prosím, vůbec si mne nevšímejte,“ zamumlal Astronom. Přesunul se zkroušeně na druhý konec pokoje.

Žena mluvila potichu a rychle: „Skutečně, drahý, kuchařka je moc naštvaná. Chlácholila jsem ji celé hodiny a upřímně nevím, proč Red něco takového udělal.“

“Done what?” The Industrialist was more amused than otherwise. It had taken the united efforts of himself and his son months to argue his wife into using the name “Red” rather than the perfectly ridiculous (viewed youngster fashion) name which was his real one.

She said, “He’s taken most of the chopped meat.”

“He’s eaten it?”

“Well, I hope not. It was raw.”

“Then what would he want it for?”

“I haven’t the slightest idea. I haven’t seen him since breakfast. Meanwhile cook’s just furious. She caught him vanishing out the kitchen door and there was the bowl of chopped meat just about empty and she was going to use it for lunch. Well, you know cook. She had to change the lunch menu and that means she won’t be worth living with for a week. You’ll just have to speak to Red, dear, and make him promise not to do things in the kitchen any more. And it wouldn’t hurt to have him apologize to cook.”

“Oh, come. She works for us. If we don’t complain about a change in lunch menu, why should she?”

“Because she’s the one who has double-work made for her, and she’s talking about quitting. Good cooks aren’t easy to get. Do you remember the one before her?”

It was a strong argument.

The Industrialist looked about vaguely. He said, “I suppose you’re right. He isn’t here, I suppose. When he comes in, I’ll talk to him.”

“You’d better start. Here he comes.”

„Udělal co?“ Průmyslníka to spíš pobavilo. Trvalo mnoho měsíců jeho a synova úsilí přimět manželku, aby používala jméno „Red“ místo naprosto směšného (z pohledu mladíka) skutečného jména.

Řekla: „Vzal většinu mletého masa.“

„Snědl ho?“

„Doufám, že ne. Bylo syrové.“

„Tak proč by ho chtěl?“

„Nemám nejmenší představu. Od snídaně jsem ho neviděla. Mezitím se kuchařka rozzuřila. Zahlédla ho, jak mizí kuchyňskými dveřmi a mísa s mletým masem byla skoro prázdná a ona ho chtěla použít na oběd. Znáš kuchařku. Musela změnit jídelníček a to znamená, že týden nebude stát za nic. Musíš si promluvit s Redem, drahý, a přinutit ho slíbit, že se v kuchyni už nikdy neukáže. A nevadilo by, kdyby se omluvil kuchařce.“

„Ale no tak. Ona pracuje pro nás. Jestliže si my nebudeme stěžovat na změnu jídelníčku, proč by měla ona?“

„Protože ona měla dvojí práci, a mluví o tom, že odejde. Dobré kuchařky se neshánějí snadno. Pamatuješ si na tu před ní?“

To byl silný argument.

Průmyslník se nejistě rozhlédl. Řekl: „Myslím, že máš pravdu. On tu není, předpokládám. Až přijde, promluví s ním.“

„Už můžeš začít. Tamhle jde.“

Red walked into the house and said cheerfully, “Time for lunch, I guess.” He looked from one parent to the other in quick speculation at their fixed stares and said, “Got to clean up first, though,” and made for the other door.

The Industrialist said, “One moment, son.”

“Sir?”

“Where’s your little friend?”

Red said, carelessly, “He’s around somewhere. We were just sort of walking and I looked around and he wasn’t there.” This was perfectly true, and Red felt on safe ground. “I told him it was lunch time. I said, ‘I suppose it’s about lunch time.’ I said, ‘We got to be getting back to the house.’ And he said, ‘Yes.’ And I just went on and then when I was about at the creek I looked around and—”

The Astronomer interrupted the voluble story, looking up from a magazine he had been sightlessly rummaging through. “I wouldn’t worry about my youngster. He is quite self-reliant. Don’t wait lunch for him.”

“Lunch isn’t ready in any case, Doctor.” The Industrialist turned once more to his son. “And talking about that, son, the reason for it is that something happened to the ingredients. Do you have anything to say?”

“Sir?”

“I hate to feel that I have to explain myself more fully. Why did you take the chopped meat?”

“The chopped meat?”

“The chopped meat.” He waited patiently.

Red said, “Well, I was sort of—”

“Hungry?” prompted his father. “For raw meat?”

“No, sir. I just **sort of**<sup>2</sup> needed it.”

Red vešel do domu a radostně zavolal: „Už je čas na oběd?“ Podíval se z jednoho rodiče na druhého, rychle si domyslel jejich strnulé pohledy a řekl: „Ale nejdřív se jdu umýt,“ a spěchal ke druhým dveřím.

Průmyslník ho zastavil: „Okamžik, synku.“

„Pane?“

„Kde je tvůj mladý přítel?“

Red bezstarostně odpověděl: „Je někde kolem. Jen tak jsme chodili a koukal jsem okolo a nikde nebyl.“ To byla naprostá pravda, a Red se cítil na bezpečné půdě. „Řekl jsem mu, že bude oběd. Řekl jsem: ‚Myslím, že už bude čas na oběd.‘ Řekl jsem: ‚Musíme se vrátit domů.‘ A on řekl: ‚Ano.‘ A já jsem prostě šel dál, a když jsem byl u potoka, rozhlédl jsem se a –“

Astronom vzhlédl od časopisu, ve kterém listoval s nevidoucíma očima, a přerušil mnohomluvný příběh: „O mého kluka bych se nebál. Je celkem soběstačný. Nečekejte na něj s obědem.“

„Oběd stejně ještě není hotov, doktore.“ Průmyslník se znovu otočil ke svému synovi: „A když už o tom mluvíme, synku, důvodem zdržení je, že se něco stalo přísadám. Máš k tomu co říct?“

„Pane?“

„Nejsem šťastný, že se musím vyjádřit obšírněji. Proč jsi vzal mleté maso?“

„Mleté maso?“

„Mleté maso,“ čekal trpělivě.

Red řekl: „No, měl jsem trochu –“

„Hlad?“ napověděl otec. „Na syrové maso?“

„Ne, pane. Jen jsem ho tak nějak potřeboval.“

“For what exactly?”

Red looked miserable and remained silent.

The Astronomer broke in again. “If you don’t mind my putting in a few words – You’ll remember that just after breakfast my son came in to ask what animals ate.”

“Oh, you’re right. How stupid of me to forget. Look here, Red, did you take it for an animal pet you’ve got?”

Red recovered indignant breath. He said, “You mean Slim came in here and said I had an animal? He came in here and said that? He said I had an animal?”

“No, he didn’t. He simply asked what animals ate. That’s all. Now if he promised he wouldn’t tell on you, he didn’t. It’s your own foolishness in trying to take something without permission that gave you away. That happened to be stealing. Now **have you**<sup>3</sup> an animal? I ask you a direct question.”

“Yes, sir.” It was a whisper so low as hardly to be heard.

“All right, you’ll have to get rid of it. Do you understand?”

Red’s mother intervened. “Do you mean to say you’re keeping a meat-eating animal, Red? It might bite you and give you blood-poison.”

“They’re only small ones,” quavered Red. “They hardly budge if you touch them.”

“They? How many do you have?”

“Two.”

“Where are they?”

The Industrialist touched her arm. “Don’t chivvy the child any further,” he said, in a low voice. “If he says he’ll get rid of them, he will, and that’s punishment enough.”

He dismissed the matter from his mind.

„Na co přesně?“

Red se tvářil zoufale a zůstal zticha.

Znovu se do toho vložil Astronom. „Když dovolíte, rád bych se o něčem zmínil – pamatujete si, že chvilku po snídani přišel můj syn a ptal se, co jedí zvířata?“

„Ó ano, máte pravdu. Jsem hlupák, že jsem na to zapomněl. Podívej se, Rede, vzal jsi to pro své domácí zvířátko?“

Red se vrátil ke svému rozhořčenému hlasu. Řekl: „Chceš říct, že Slim přišel sem a řekl, že mám zvíře? Přišel sem a řekl to? Řekl, že mám zvíře?“

„Ne, neřekl. Jen se zeptal, co jedí zvířata. To je všechno. Jestli slíbil, že to na tebe neřekne, tak neřekl. Jen tvoje hloupost, že ses pokusil vzít něco bez dovolení, tě prozradila. Náhodou to byla krádež. Takže máš nějaké zvíře? Pokládám ti přímou otázku.“

„Ano, pane.“ Tak tichý šepot málem nebylo slyšet.

„Dobře, ale musíš se ho zbavit. Rozumíš?“

Do rozhovoru zasáhla Redova matka: „Chceš říct, že chováš masožravé zvíře, Rede? Může tě kousnout a můžeš dostat otravu krve.“

„Jsou maličký,“ třásl se Red. „Stěží se pohnou, když do nich strčíš.“

„Maličká? Kolik jich máš?“

„Dvě.“

„Kde jsou?“

Průmyslník ji vzal za rameno. „Už to dítě nech,“ řekl tiše. „Jestliže říká, že se jich zbaví, tak to udělá, a to bude dostatečný trest.“

A pustil celou záležitost z hlavy.



## JAZYKOVÁ POZNÁMKA

1. Really, dear, **cook's** that upset. – i ve vyšších úrovních se studentům angličtiny občas plete cook a cooker. První je člověk, kuchař/kuchařka, druhý stroj, vařič. Šéfkuchař je chef, pozor na výslovnost, na začátku je š a ne č.
2. No, sir. I just **sort of** needed it. – sort of nemá ve větě žádný důležitý význam. Je to jen taková hovorová vycpávka – Ne, pane. Jen jsem ho tak nějak/jako potřeboval.
3. Now **have you** an animal? – opět příklad hovorové angličtiny. Otázka se slovesem have/have got by gramaticky správně měla být Do you have.../Have you got...? Nicméně v mluvené angličtině se běžně používá jen Have you...?

